

Croatian
Testimony
63-1128M

SVJEDOČANSTVO

Shreveport, Louisiana, SAD
28. studenoga 1963.

www.messagehub.info

William Marrion Branham

„... u dane glasa...” Otk. 10, 7

Uvod

Kroz izuzetnu službu Williama Branham a Duh Sveti je ispunioproroštva Biblije iz Malahije 4,5-6, Luke 17,30 i Otkrivenja 10,7 i mnoga druga.Ta je služba, koja se proširila diljem svijeta, nastavak Božjeg djelovanja poNjegovom Duhu u ovim posljednjim vremenima. Sveto Pismo govori o potrebidolaska ovakve službe kako bi pripremila ljude za drugi Kristov dolazak.

Naša je molitva da se pisana Riječ Božja upiše u vaša srca dok u molitvi budete čitali ovu poruku.

Iako je uloženo mnogo truda da bi se osigurao neskraćeni transkript i točan prijevod, najbolju predodžbu propovijedi Williama Branham a daju audio zapisi na engleskom jeziku.

Na web stranici www.messagehub.info možete pronaći i besplatno preuzeti te isprintati preko 1.100 propovijedi Williama Branham a na mnogim jezicima u audio i tekstualnom obliku.

Ova se propovijed smije kopirati i dijeliti pod uvjetom da se neizmijenjena kopira u cijelosti, te da se dijeli isključivo besplatno. Za više informacija o izuzetnoj službi Williama Branham a, kao i za besplatne knjige, CD-e, DVD-e i propovijedi i/ili kontakt s vjernicima u Hrvatskoj posjetite internetsku stranicu www.biblijski-krscani.com ili nas kontaktirajte na telefon +385 (0)91 522-9900 ili e-mail biblijski.krscani@gmail.com.

srcem, i kažite: „Gospode Bože, Stvoritelju neba i zemlje, Ti Koji možeš zaustaviti oluju, prije dvije tisuće godina, Ti si to učinio i Ti to činiš upravo sada. I Ti zaustavljaš moju bolest. Ti me činiš zdravim. Ja sam zahvalan u svome srcu za Tebe, Svemoguću Bože.”

SVJEDOČANSTVO

1 Brate Don, hvala ti. Ovo je nekako brzo iznenađenje. [Netko kaže: „Lijepo.” - Urednik] Pa, to je... [„Amen.”] Hvala vam, tko god je to rekao. [Netko kaže: “Ja sam.”- Urednik] Hvala vam puno.

Uživao sam u ovim pjesmama. Moji, volim to slušati! Znaite, volim dobro pjevanje i čujem ga puno kada dođem ovdje dolje. Inače, ja nisam... Kada dođem dolje održati službu iscjeljenja ili nešto, moram nekako ostati sam, sam sa sobom i onda dečki snime te kazete. I onda kada stignem doma ili imam nešto za odraditi u uredu, onda sjednem dolje i slušam te kazete iznova i iznova. I čujem sve što je rečeno.

2 I drago mi je vidjeti brata Gerholtzera ovdje ovog jutra, starog prijatelja Evanđelja, bio je godina unazad u istome poslu molitve za bolesne, možda godinama prije nego što sam ja znao za molitvu za bolesne. I tako, drugi ljudi ovdje, osobni prijatelji. Vidio sam veliku grupu ovdje sinoć iz šatora gore u Jeffersonvilleu. I tako, jako smo sretni.

I sreo sam brata Younga Browna. Rekao sam: „Brat Jack je rekao da je njegovo ime Young i to mu pristaje.” [„Young” znači „mlad”- prevoditelj.] Kada mi je rekao da ima šezdeset i nešto godina teško sam mogao povjerovati. On se nije ni malo promijenio od prvog puta ovdje u Shreveportu. To je točno, baš izgleda isto.

3 Dobro, Bog nam je dobar. I sviđa mi se ovo, način na koji su bile ove pjesme jutros, s dubinom u tome, nešto što je stvarno, nešto što znači nešto. Možete to upiti. Teško sam se suzdržavao od toga da zaplačem glasno kada sam ih čuo kako pjevaju tu pjesmu, nešto u vezi 23. Psalmu tamo. I onda stići ovdje i ta divna pjesma koju su upravo otpjevali, taj trio tamo. Samo misliti o...

Postoji nešto u tome što osjetite unutar vas, pulsiranje vaših emocija, znajući da je Kraljevstvo Božje blizu pri ruci. Sve te stvari o kojima smo govorili i pitali se sada se trebaju dogoditi. Neki od nas možda zaspemo prije nego dođe to vrijeme, ali to neće zaustaviti naše uskrsnuće jer nam to daje privilegiju dolaska prije nego se ovi promijene.

4 „Truba Božja će zatrubiti, mrtvi u Kristu će ustati, a mi koji smo živi, preostali.” Jeste li primijetili poredak uskrsnuća? „...bit ćemo podignuti zajedno s njima.” Mi susrećemo jedni druge prije nego što susrećemo Njega. „...biti podignuti zajedno da ih susretnemo... s njima da susretnemo Gospoda u zraku.

Vidite, On je Bog i onda kada on želi biti proslavljan, to je baš ono što je Njegova priroda da bude proslavljan jer je On Bog. I On zna ako smo tamo gledajući iz ugla oka da vidimo ako je netko drugi tamo, ali, i onda to

ne bi bio potpun način slobodnog proslavljanja. Kada stojimo tamo i znamo da smo sreli jedni druge prvo i pozdravili jedni druge i onda stati pored Njega koji je sve to uzrokovao i pjevati pjesme otkupljenja! Kao što je brat Jack puno puta izjavio: „Kada anđeli budu kružili zemljom, s pognutim glavama, ne znajući o čemu mi govorimo.” Vidite, jer oni nisu nikada bili otkupljeni. Ali mi smo morali biti otkupljeni i kako ćemo Ga okruniti Kralja kraljeva i Gospoda gospodara.

5 Ne znam što reći. Nisam mislio ništa reći, samo sam došao ovdje. Mislim da je vrijeme za svjedočanstva, samo za dati svjedočanstvo. I tako, večeras, Gospodnjom voljom, mislim... Gledao sam na mali raspored i ja... Za službu i mislim da trebam donijeti večeras svoju poruku o Uskrsu ili ispričavam se, poruku Zahvalnosti večeras. I onda želimo uzeti, možda ostatak tjedna, ako je Gospodnja volja u molitvi za bolesne. Želimo da se okupite, nakon ovog malog jubileja Zahvalnosti što je sjećanje na veliki sastanak koji se održao ovdje jednom u Shreveportu, malo... prije otprilike tri godine kada ste imali ovo otkrivenje o ulasku. Gospod je blagoslovio tako moćno ovdje na tom sastanku. I vjerujem da će Gospod nastaviti i neka bi duše bile spašene ovdje, dok zadnje ime ne bude u Knjizi u Božjoj velikoj stanici za snimanje na visini, oni koji su prihvatili Krista za Spasitelja, bili ispunjeni njegovim Duhom.

6 Sada pogrimo svoje glave samo na trenutak. Razmišljam o citatu iz Pisma ovdje.

Gospode Isuse, mi smo najzahvalniji ljudi ovog jutra, ali još uvijek, mi smo baš ograničeni u izražavanju. Kada bi se naša srca prepustila onome čemu želimo, ne znamo kako bismo se ponašali. I tamo, bez sumnje si Ti rekao: „Ne bi bilo dovoljno mjesta da sadrži blagoslove koje bi Bog izlio na nas.” I zahvalni smo za ovo. I samo molimo, Gospode, dok spuštamo glave u obožavanju Tebe da ćeš ti primiti naše zahvaljivanje. Ima toliko stvari za koje trebamo biti zahvalni i ne bismo ih mogli izraziti, ali samo kažemo: “Neka je hvala Bogu!”

7 I iznad svih stvari za koje smo zahvalni je taj veliki Poklon Božji svijetu kada je Bog dao Svoga Sina da otvori put našem otkupljenju. Mi smo toliko zahvalni za To! I prihvaćamo to i od tada smo... Gospode, mogu se sjetiti od kad sam bio maleni dječak to je zašto sam živio. I sada dok starim, znam da će sunce zaći, ne još puno puta, dok ne budem pozvan i ono za što sam živio ići ću uživati. Znam, Gospode, da ima puno dragih građana istoga Kraljevstva koji isto čekaju ovoga jutra, to vrijeme da dođe. Jer ono zbog čega smo krenuli na put da Njemu služimo i da pokušamo usmjeriti naše sugrađane prema Životu Vječnom, taj veliki čas se brzo približava. Možemo to baš nekako osjetiti duboko u nama da je bliže nego što možda možemo i misliti.

pjevali tu pjesmu, moje srce je skakalo od radosti. I svjedočanstvo je došlo na moje srce. Sada, nebeski Oče, Ti znaš da su ove stvari istinite. Ti znaš iz dubine moga srca da je to istina. Nemam razloga, Gospode, da kažem išta nego ono što je ispravno. I molim se, Bože, da danas... neka mi srce osjeća da vidi svu tu kršćansku braću i sestre ovdje, koji su moja braća i sestre u okovima Kristovim, da se raduju se sa mnom, sa zahvaljivanjem, za moju malu družicu [Prazno mjesto na kazeti - Urednik.] sačuvanu. [Prazno mjesto na kazeti]... zemlja proslavlja Boga. Neka priroda slavi Boga! Neka sve što diše slavi Boga, i bude zahvalno za ovo veliko vrijeme koje imamo.

76 Dragi nebeski Oče, tamo vidim da je tamo mali dječak koji sjedi ovdje u invalidskim kolicima. Drugi su ovdje koji su bolesni i u potrebi. I baš dok si Ti Bog spasenja našim dušama, Ti si Bog koji iscjeljuješ sve naše bolesti i boli. I Ti si još uvijek... s ovim svjedočanstvima, samo jednim ili dva, kada oni prelaze u tisuće, koja je tvoj ponizni sluga vidjeo kako ti činiš i radiš, bez jedne mane u tome, igdje. I znamo da si Ti još uvijek Jahve-Jireh, i Ti si već pribavio Žrtvu za iscjeljenje. Isti Bog koji je uklonio tumor s boka moje žene, ti si baš toliko Bog ovdje u Sheverportu koliko si Ti u Tusconu, i još uvijek sam bio miljama, dvije tisuće milja udaljen od nje tada. Molim, Bože, da tvoja sveta prisutnost napuni ovaj šator danas, sa iscjeliteljskom silom, koja će iscijeliti svaku bolesnu osobu koja je ovdje, da ovi blagoslovi zahvalnosti mogu nastaviti odzvanjati, naprijed nazad, preko države, Gospode, da si Ti isti jučer, danas i zauvijek. Daruj to, vječni Bože.

77 Sada dok vi ljudi sjedite ovdje, stavite svoje ruke jedni na druge i molite. Povežite se zajedno u jedinstvu vjere u prisutnosti Božjoj i zapamtite da je svatko od vas privilegiran. Bog će me suditi, jesam li vam rekao istinu ili nisam. Je li to ikada iznevjerilo, jesam li vam ikada rekao išta osim onoga što se dogodilo?

Kao što je Samuel rekao jednom, dok su oni išli napraviti kraljem, Šaula. On je rekao: „Jesam li vam ikada rekao nešto u Ime Gospodnje a da se nije dogodilo? Jesam li vas ikada molio za novac za svoju hranu?” „Ne, Samuele, ali još uvijek želimo kralja. Još uvijek želimo našeg zemaljskog kralja.” I Samuel je znao da je Bog bio njihov Kralj.

78 Kažem vam, ovog jutra, ljudi, podsjećam vas, jeste li ikada vidjeli dar Božji kako je ijednom iznevjerio, to je o čemu smo čitali ovog jutra? Ne, nikako. To je Isus Krist, to ne može iznevjeriti. Znanost je to potvrdila. Crkva to zna. I On je ovdje upravo sada, upravo u ovom trenutku. On je ovdje. I jedina stvar koja tome nedostaje je da vaša vjera uzme tu Riječ i pomaže Je vama i On će vas iscijeliti.

I s vašim rukama jednih na drugima, povičite Bogu, sa svim svojim

rekao.

I kada je nazvala, ona je bila sva sretna. Rekla je: „Billy, moram ti nešto reći, dragi.“ Ona je rekla: „Nema ni jedan znak tumora da je ostao igdje. Doktor je rekao da on nije mogao pronaći ništa.“ Rekla je: „Bila sam tako sretna! Gospođa Norman i mnoge od sestara ovdje, njih dvije ili tri, bile su s nama ovdje u sobi.“ Ona je rekla: „Doktor je rekao: 'I ti misliš reći!' Ja ne mogu razumjeti. Prije mjesec dana, tumor je bio tamo veličine grejpa. I rekao je: „Gospođo Branham, budite na miru, nema više niti jednog znaka tumora na vama.“

72 To je Gospod naš Bog! Dan zahvalnosti? O, hvala Bogu na daru Isusa Krista, uzvišenom Daru koji je isti jučer, danas i zauvijek! To je istina. Ja ne vjerujem u zakletve nebom ili zemljom ili ičime drugim. Ali s Biblijom na svome srcu, i Bog kojega volim, zna da je svaka riječ toga uistinu istina. Dan zahvalnosti! Kada sam pomislio da bi sutra morao, ili nekoliko sljedećih dana, morao bi možda čak napustiti sastanke da odem. Nisam čak mogao obećati ljudima da ću se vratiti u vrijeme Božića kući, zbog svoje djece, da ih vratim nazad kući za Božić, znajući, drhteći dolje u svome srcu, da operacija čeka moju ženu, s tumorom veličine grejpa. I tamo je to bilo.

73 I Ista Riječ Božja koja je rekla: „Kaži što god hoćeš i bit će tako.“

I rekao sam: „Tumor je nestao. Oni to neće nikada više naći.“

I to je nestalo, danas. I najbolji kirurg i najbolji doktori su bili među ovim osobljem u Tucsonu, Arizoni, kada, prije nekoliko dana, tamo je bio veliki ogroman tumor ovakav. I isti doktor nije mogao naći traga tome svemu i napisao je slobodnu izjavu ovako, da: „Gospođa Branham nema znaka tumora, nigdje uopće.“

O, hvala Bogu! Ovo je dan zahvalnosti za mene. Znati iznad toga, da jednog dana to malo lice koje sam oženio tamo, slava Bogu, neki dan ove staračke oznake smrti će izbljedjeti i bit ćemo tamo u liku mladosti i nikada više da ne ostarimo. I dar Božji kroz Isusa Krista, Duha Svetoga kojega smo primili sada, je ono što nam daje ovo sidro.

74 I pogledajte na to danas, prijatelji. Pa ako pričate o zahvalnim ljudima. Mi moramo biti najzahvalniji ljudi od svih na svijetu. Pored iscjeljenja, pored ovih stvari koje se događaju, što je to? To je apsolutna sigurnost da isti Bog, istom prirodom, isti Ognjeni stup, isti Anđeo Božji, isti Isus jučer, danas, i zauvijek, čini iste stvari, istom Silom, kroz isto Ime. Kakvo sidro duši, postojano i sigurno! Neka vas Gospod Bog neba bogato blagoslovi svakoga. Pognimo svoje glave.

75 Gospode, zahvalan sam, Gospode, ne znam što reći. Jednostavno ne mogu to izraziti. Kada je ta himna bila otpjevana malo prije i ti ljudi su

I molimo da nas Ti blagosloviš sada i nastaviš sa Svojim blagoslovima koje si nam Ti davao ovoga jutra. I sada dok čitamo dio Tvoje Riječi ili stih ili dva, molimo da veliki Duh Sveti uzme ove stihove i svjedočanstvo na Njegovu čast. U Ime Isusovo molimo. Amen.

8 Razmišljao sam o mjestu ovdje, vjerujem da se nalazi u Korinćanima, 2. Korinćanima 9, 14. stih i 15.

...a svojim molitvama za vas čeznu za vama zbog preobilne milosti Božje u vama. Hvala Bogu na njegovu neizrecivu daru.

Pavle ovdje govori o milosti Božjoj koja je u vama, neizrecivu Daru Duha Svetoga koji prebiva među ljudima. On je zahvaljivao Bogu za ono što su oni imali, Duh Sveti je došao na ove ljude, neizreciv Dar Božji tako vrijedan i čist.

9 Sada nemam ništa u svome umu, točno, tako da sam mislio da ću samo dati malo svjedočanstvo o svome iskustvu s Kristom u zadnjih nekoliko dana. To je bilo najslavnije!

Cijeli moj život, znate. Čuli ste me, mnogi od vas. I mislio sam ovo reći za neke od ljudi iz Šatora koji sjede ovdje. Na... Moja zajednica u Šatoru je sastavljena od oko tri nacije, ujutro kada govorimo: Mexico, Canada, Sjedinjene države. Skoro pa svaka... Ovdje neki dan je bilo dvadeset i osam različitih država za jednu malu službu nedjeljne škole, vidite, predstavljenih dvadeset i osam različitih država. Želim ovo reći na slavu Boga. U putovanjima, mislim da... Kroz molitvu i molbe budući da smo bili odbačeni kako što smo bili, odbačeni od crkvenog svijeta, takozvanog danas, Šator je narastao u najsnažnije sjedište Božje milosti od ikogjeg mjesta za kojeg znam na svijetu. Nisam nikada vidio takvo što, kao što Gospod radi tamo. To je samo... to je neizrecivo, kako, što On radi tamo, baš u poniznosti, baš ljudi koji dolaze od svukuda. I zahvalni smo za to malo sjedište u kojem se neki ljudi iz zemlje okupljaju da uživaju u milosti i šire milost drugima.

10 Sada, cijeli svoj život, činilo se da sam htio ići na zapad. I mnogi od vas ste čitali priče i slušali kazete.

Služba kazetama je proširena cijelim svijetom, posvuda. Mislim da je to jedan način koji Bog ima da se raširi Poruka nazad u poganske zemlje, tamo nazad gdje treba biti prevođena. I u Njemačku i tako dalje, oni imaju kazete koje idu u njihove zajednice stotinama i stotinama ljudi i stave male stvari u svoje uši i pokrenu to na kazeti. I baš dok govorim, propovjednik stoji tamo dajući iste izraze i u druge jezike, i iznosi to pred stotine. I stotine su spašene i izliječene, samo kroz kazete koje idu okolo po svijetu. Sve na engleskom, ali se prevodi u puno, puno različitih jezika u plemena po cijelome svijetu. Mi čujemo od njih, nazad kroz poštu.

11 I sada govorim ovo, bit će osobno svjedočanstvo na slavu Božju da biste mogli to razumjeti u nadolazećim večerima, ono što želim reći ako je Gospodnja volja. Vi ćete razumjeti. Kao što sam pokušavao reći sinoć, svijet dolazi na mjesto svog propadanja, politički, društveno, ekonomski. Kažete: „Ekonomija?“ Više novca.“

Da, ali od kuda to dolazi? Mi smo na posuđenim porezima koji će biti otplaćeni četrdeset godina od danas. Ona je slomljena. Ona je bankrotirala, nacija, ne ova nacija, nego sve one. I ne postoji način da će se ikada vratiti. I to je zamka postavljena zapravo da pogurne naciju u nešto. I svi ste mudri o tome. Dobro, tko ima bogatstvo svijeta? Tko to drži? [Netko kaže: „Rim“ - Urednik.] Zasiurno to čini. Rim to drži. I kada god mi činimo kada postanemo slomljeni, umjesto ovih velikih trgovaca, duhan, viski i tako dalje, kao... Moraju dobiti novac, što ćemo morati učiniti, ili promijeniti valutu ili posuditi novac. I kada to naprave, to je prodaja prvorodstva upravo nazad, upravo toliko savršeno i baš što Pismo govori o tome.

12 Volio bih dobiti mjesto jednom, Gospodnjom voljom, kada šator dođe na scenu. I vjerujem da je to sada uskoro, uskoro idem po cijelome svijetu. Imam sastanke po cijelom svijetu koji nadolaze sada. I volio bih dobiti mjesto gdje bih se mogao smjestiti na oko šest tjedana i samo uzeti te stvari i proći kroz njih, vidite, naprijed nazad kroz Pismo.

I zapanjujuće je vidjeti čas u kojem živimo! To me plaši. To me plaši, ne zato... U mom srcu zvona radosti zvone znajući da je dolazak Gospodnji tako blizu na dohvata ruke. Ali, ono što me plaši je to što ih je toliko nepripremljenih za čas s kojim se suočavamo. To je loš dio.

13 Koliko vas je čulo priču o vjevericama tamo gore onaj put? Mnogi, o, naravno, pretpostavljam, posvuda. Nešto malo poput toga se dogodilo neki dan. I bio sam... Čuli ste priču o planinama, spuštajući se, kada je Gospod zapisao te stvari na planinama neki dan. Moj, moj život...

Nisam propovjednik. Svi to znaju. Nisam propovjednik. Ali to je sastavljeno u duhovnom obliku, promatrajući stvari i gledajući stvari kako se kreću i unaprijed upozoravajući ljude o stvarima koje se dogode. I to je samo... To je kakav sam. Ne mogu si pomoći, ništa više nego što vi možete pomoći onome kakvi ste. Ali Bog nas je stavio, svakoga u tijelo da činimo određene stvari. I ja gledam svaki mali pokret, svaki cilj, svaki motiv, jer je sve upravljano od... upravljano duhom.

14 Ova crkva je ovdje stavljena sa svrhom. Postoji duh iza ove crkve. Sigurno. Duh iza vašeg doma, iza svake zgrade. Iza svega postoji duh, motiv i cilj. Ova crkva dolazi ovdje da uvelike uzvisi neki ljudski sustav ili nešto, onda njezin motiv nije ispravan, ali ako je stavljena ovdje da pokuša postići nešto za Kraljevstvo Božje onda motiv i cilj, oboje je

učiniti. Nemoj, molim te nemoj, Gospode.“ I ja-ja sam rekao: „Bože, pomogni joj, molim se da joj Ti budeš milostiv. I ako ona mora ići kroz tu operaciju, pomogni joj kroz to, Gospode. Ako bi je izgubio sada, ne znam što bi učinio. Ja sam star čovjek. I ta mala djeca koja trebaju biti odgajana i što bi ja mogao učiniti? Budi joj milostiv, Gospode. Ti znaš koliko ju volim.“ I rekao sam: „Ja samo molim da joj Ti pomogneš.“

69 I dok sam se molio, čuo sam kako Nešto govori: „Ustani na svoje noge.“ I samo sam nastavio dalje, moleći se, jer sam pomislio da sam možda to umislio. I dok sam se molio dalje, Nešto je reklo: „Ustani na svoje noge.“ I prestao sam moliti i pogledao gore. I slika Krista, ona koja...

Nikada nisam mario za Sallmanovu sliku. Sviđa mi se Hofmannova slika, Glava u trideset i trećoj, znate. I imam veliku sliku toga, jer kada sam Ga vidio u viziji tog puta, to je baš kako je On izgledao. I tamo je to bilo, namjestio sam to tako da bi On gledao upravo u mene kada se molim, na ovoj slici.

I pogledao sam tamo gore i pogledao sam u sliku. I pogledao sam okolo. Pomislio sam: „Što je to bilo, 'Ustani na svoje noge'?" Pomislio sam: „Dobro, ustati ću na svoje noge.“ I ustao sam na svoje noge.

70 Baš isti Glas koji je govorio gore tamo na gori te noći, isti Onaj koji uvijek dođe. Rekao sam: „Gospode, Bože, jesi li to bio Ti koji si govorio Svojem sluzi?“

On je rekao: „Samo reci riječ i neće više biti tumora.“

Ustao sam tamo na kratko, da dođem k sebi. Mnogi od vas znaju, ovdje unutra, ljudi u Šatoru znaju što je bilo, da je ona to imala. Rekao sam: „Onda govorim u Ime Gospoda Isusa Krista, da će je taj tumor napustiti.“ Toliko ju je mučio, bila je u krevetu tri ili četiri dana, s time. Rekao sam: „Oni neće nikada naći niti trag toga. Jer, Gospod moj Bog, koji je Stvoritelj, koji može zaustaviti vjetrove i oluje, i može ukoriti mora, i dovesti sve to, On je Stvoritelj neba i zemlje. I ja Ga volim i vjerujem Mu i vjerujem da se ovo vrijeme sada približava kada će biti ove stvari. I Ti koji si mogao stvoriti vjeverice i staviti to u postojanje, možeš uzeti neprijatelja iz postojanja.“ Rekao sam: „Kada se đavo zamotao u tu oluju... Vjetar je Božje stvorenje. Voda je Božje stvorenje. Ali je đavo došao u to, to je što je on učinio, i učinio je da more podivlja, na taj način.“ Rekao sam: „Ti si to mogao smiriti. I Ti koji si mogao to umiriti, možeš ukloniti tumor od moje žene. I kažem da je to učinjeno upravo sada, nikada se to više neće naći. Gotovo je.“

71 Izišao sam van od tamo sa sigurnošću, rekao sam svom sinu i snahi. Mi smo stigli dolje, sinoć sam uletio ovdje na brzo da imam sastanak i vratio se nazad, nazvao je. A ona nije znala ništa o tome još. Nisam joj

dovoljna."

65 Tako, prekjučer, prije nego što sam otišao, znajući, ona je rekla: "Nemoj me zvati dok ne budete imali službu brata Jacka te noći, onda mi reci kakav ste sastanak imali i kako su ljudi dolje u Shreveportu. Onda," rekla je: „Prenjet ću ti što je doktor rekao." "Rekao sam: "U redu, draga." I poklopio sam slušalicu.

Jučer, prekjučer, kada sam kretao izlaziti od tamo, u kući, ušao sam unutra i... Uvijek kada odlazimo sva djeca i svi mi se okupimo i kleknemo okolo tamo u sobi i molimo se. I Gospod, mi kažemo Gospodu... Kada idem preko mora, kažem: "Gospode Isuse, brini se o mojoj obitelji." I oni se mole za mene, da mi Bog pomogne, da se možemo ponovno susresti zajedno. Onda sva djeca počnu plakati i stvari, znate, jer, znate kako je to.

66 Govore da je predsjednik Kennedy bio upucan? Morali su me štititi puno puta od toga da budem upucan sa infracrvenim nišanom, i možda oko tristo ili četiristo kilometara udaljeni, po noći. I oni mogu vidjeti upravo isto kao što mogu po danu, kroz taj dalekozor noću. I bio sam u katoličkim zemljama gdje su radikali i sve, dolje u Mexicu tamo gdje oni šalju natrag i šalju riječ, telegramske poruke na kojima je svašta napisano: „Mi ćemo te srediti večeras," i tako dalje na taj način, idući unutra i vani, i tražeći me. I možda će me srediti jednom. To je u redu. Ali imam Nešto što će se pobrinuti za mene kada dođe to vrijeme, vidite.

67 I onda kada sam krenuo odlaziti ponovno, baš sam, neki dan, kleknuo sam dolje, prekjučer i kleknuo sam dolje u sobi. I pogledao sam okolo. Pogledao sam okolo, bio sam tamo nekoliko dana, usamljen, nitko nije bio tamo u kući. I rekao sam: „Nebeski Oče, molim te da budeš milostiv sada i pomogneš mi. Idem dolje u Sheverport da učinim sve što mogu da pomognem Tvome kraljevstvu." Rekao sam: „Koliko smo puta moja žena i ja klečali ovdje u sobi ovako! Mi molimo. I danas sam tako usamljen za njom." I rekao sam: „Sutra onda ide unutra i možda neću biti u mogućnosti završiti svoj sastanak, jer će ona možda biti odvedena u bolnicu zbog ovog velikog tumora za kojeg smo te zamolili da ga odstraniš. To je raslo i raslo dok sada mora biti odstranjeno." I rekao sam: „Preklinjao sam Te."

68 I rekao sam: „Gospode, ako je ona rekla nešto pogrešno, kada ona... kada tamo, bio sam slomljen. Ako je rekla nešto krivo," rekao sam: „Gospode, samo misli, ona nije niti jednom, niti jednom mi nije ništa rekla što odlazim na Tvoje sastanke." Rekao sam: „Ti ćeš... Ona je uvijek imala moju robu čistu i spremnu, i držala me za ruku i plakala i molila, i govorila: "Kada bi barem mogla učiniti nešto da pomognem Gospodu!" I rekao sam: "Pogledaj na njezino stanje, Gospode. I nemoj - nemoj to

ispravno, ako su motivi usmjereni na taj način.

15 Sada, razmišljao sam, od kad je služba i prva, druga i treće faze službe. Kada sam prvi puta došao u Sherveport, rekao sam vama ljudima da Gospod... vi biste položili svoje ruke gore, kao na moju ruku i to bi označilo isto. I Duh Sveti nije niti jednom iznevjerio, nego vam rekao upravo ono što nije bilo uredu s vama. Onda sam vam ja rekao to. On mi je rekao toga dana, da: „Bit će vrijeme kada ćeš znati samu tajnu srca," ne znajući da Riječ govorio da će to biti. Nisam to znao. Ali Riječ to kaže: „Riječ Božja otkriva misli i nakane srca," Hebrejima, 4. poglavlje.

16 Sada, Riječ, vidite, ne smijete nikada napustiti tu Riječ. Vi morate ostati upravo s Riječi, na način na koji je Ona zapisana. Nemojte Joj davati nikakvo vlastito tumačenje. Samo Je recite onako kako je zapisana. To je Božja Riječ i to je Bog. Bog i Njegova Riječ su isto, baš isto.

I kao što sam rekao sinoć, ima dio Riječi postavljen za svako doba. I postoji neko pomazanje koje se spusti koje projicira taj dio Riječi za to doba. I vidite gdje smo danas. Čitajte što bismo trebali raditi, onda ćete znati koliko smo daleko. Vidim samo jednu stvar koja je ostala, dolazak Gospoda Isusa u bilo koje vrijeme, Uznesenje za Crkvu i mi Ga trebamo susresti u zraku. Sada, ove stvari se moraju ispuniti u ovome danu, baš kao što je On obećao da će On činiti.

17 I onda otprilike prije pet godina, nakon što je to odslužio svoje vrijeme. Svaka od ovih faza je odslužila svoje vrijeme. I On daje vizije i mnogi od vas koji slušate kazete i tako dalje, znate da je dolazila još jedna faza i On je to jednostavno izvukao tako savršeno. Postoji čovjek koji sjedi upravo ovdje sada, gledam ga, bio je tamo i vidio kako se događa onako savršeno kako sam to ikad vidio u svome životu. I čak je uslikao ono što je Gospod Bog rekao da se treba dogoditi. I otišli smo upravo tamo i tamo je To bilo, baš onako kako je On rekao. Baš oko...

18 Kao na 17. ožujka, izdanje Life magazina iz ožujka, vidjeli ste taj krug svjetla u nebu, trideset milja visoko, dvadeset sedam milja široko. Zašto, vlaga je samo devet metara visoko i oni ne mogu čak ni izmisliti što je to bilo.

I upravo je sjedio čovjek ispod toga, čovjek koji sjedi ovdje prisutan sada, sjedio je tamo pored mene kada je sedam anđela sišlo od Boga, vidljivo stojeći upravo tamo i govorili su mi o kraju vremena i ovim otkrivenjima i stvarima knjige Otkrivenja, sedam pečata i rekli su: "Vrati se kući i jedan po jedan će donijeti Poruku." Sigurno, to je točno. I To se vratilo gore i počelo se pretvarati u bijelo dok je išlo gore, nastavljalo gore, i eksplozija koja je zatresla planine dok nisu kamenja veličine kante pala s planina tako.

19 I ništa nije bilo okolo. Čak su i novine rekle da su provjerili je li došlo do probijanja zvučnog zida, ili avion ili nešto. Nije bilo ničega, nijedan avion gore ili išta. Osim toga, avion koji probija zvučni zid nije to mogao učiniti.

I onda je bilo unaprijed rečeno da će biti tako, šest mjeseci prije nego što se dogodilo, šest mjeseci. I tamo je To bilo. I znanost to proučava danas, upravo tamo u Tucsonu i različitim mjestima, oni ne mogli razumjeti što je to bilo tamo gore. I onda ako uzmite taj časopis i pogledate, možete čak vidjeti oblike Njihovih krila još tamo dok oni idu gore, sedam Anđela. I znamo da su ove stvari točne, prijatelji. O, ako je ikada bilo vrijeme da bi crkva trebala biti u dubokoj iskrenosti to bi trebalo biti upravo sada. Sada!

20 Ali baš, To je meni učinilo nešto, u meni samome. Zadnjih pet godina sam se pitao u čemu je problem. Osjećao sam u svome srcu kao da sam bio u potpunosti slomljen s nečime i nisam mogao shvatiti što je to bilo. Tijekom vremena te velike slomljenosti, i tako dalje, ja sam išao okolo i okolo po državi.

I vlada me je držala pod istragom jer, dok imamo sastanke, netko napiše ček "William Branham" i ja bi to samo potpisao i vratio nazad. I kada smo dobili paket svih naših sastanaka i kada su oni razmatrali kroz to i pronašli da je to išlo za plaćanje kampanje. Ali, kada sam potpisao svoje ime na to, identificirao sam ček sa sobom, i oni su me imali i bio sam dužan vladi tristo tisuća dolara. I oni me ne bi pustili da odem, i morao sam ostati ovdje i tako dalje, dugo vremena da pretraže sve ovo. I nisam, sve je prošlo... Oni su rekli: „Da, to je otišlo za kampanje, ali ljudi su napravili ček tebi. I kada vi to potpišete, vi se identificirate s čekom i vi ste dužni porez na to. Ako vi to niste nikada čak ni držali u ruci sekundu, to je i dalje vaše jer ste to potpisali.”

21 Ja to nisam znao. Ja ne znam svu mehaniku ovih zakona i stvari. Trebao sam imati pečat da zapečatim to umjesto da potpišem to. Kada sam to potpisao to znači da je to moje. I onda su oni zaparali baš u paket i pronašli, tamo, to je bilo postavljeno ravno u fond i potrošeno dalje tako. Ja primam plaću od svoje crkve, od sto dolara na tjedan. Tamo sjedi povjerenik, sjedi upravo tamo, koji zna da je to točno. I to je sve što dobijem od toga. Im inače, to ide baš u kampanju.

22 Sada, osjećao sam se kao da sam bio slomljen, zadnjih četiri ili pet godina. Pa, otišao bi gore u Kanadu, baš nedavno, na mali izlet odlaska u lov. I kada sam bio, Gospod mi je pomogao da dovedem cijelo pleme Indijanaca Gospodu Isusu. I moram se vratiti kada se potoci otope, tamo gore, i stvari, da krstim cijelo pleme u ime Gospoda Isusa; zbog iscjeljenja Indijanke koja je umirala u srčanom udaru i svećenik ne bi došao tamo

mogla suzdržati. Ljudi u kući cijelu noć. I kao preksinoć, čak i u jedan sat ujutro, ovdje su bili ljudi unutra, oko kuće, oko prozora i svugdje... Tako onda je bila jako nervozna i rekla mi je nešto žustro, što mi nije smjela reći. Vidite? Ona je rekla: „Onda, Bill, ti si uvijek odsutan i ja se moram brinuti o ovoj djeci sama.” Ona je rekla: „Ti nisi nikada ovdje.” Mi ne možemo donositi svoje odluke zajedno. Ti si ili vani, otišao...” I ona je počela plakati, otišla unutra, zalupila vratima.

Upravo onda sam rekao: „O, jedna malena!” Rekao sam: „Moj, ja moram...” I krenuo sam van.

I To je reklo: „Čitaj 2. Ljetopisa 22.” To je kada je Mirjam ukorila Mojsija što je oženio Etiopljanku, bilo bi bolje da joj je otac pljunuo u lice nego da ovo učini.

63 I vratio sam se nazad unutra i rekao sam: „Draga, rekla si krivu stvar.” I ona je plakala. Rekao sam: „Rekla si krivu stvar, draga. Bog će ti dati da platiš za to. Nisi trebala to učiniti. Ja sam sav slomljen, sam. Ti nisi trebala reći to.

I ona je rekla: „Pa, Bill postanem tako slomljena.” I ja sam se samo okrenuo i otišao nazad, jer sam znao da nije bila u raspoloženju da to prihvati, tako da sam se vratio vani.

I na sljedećem pregledu, oko mjesec nakon toga, pokazao se tumor.

Prošle godine se to ponovno pojavilo. Kada je to ponovno ispitala, sada je to naraslo do veličine naranče. Doktor je rekao: „Nemoj je više odgađati. Morate operirati.” Rekao je: „Tumor koji brzo raste je malign. Ako krene s tog jajnika i uhvati se za bok što ćete onda učiniti?” Rekao sam: „Doktore, mi vjerujemo u Boga.”

Nikad to nisam rekao crkvi, ili ništa, samo sam pustio. Počeli smo se moliti. I rekao sam: „Gospode Bože, pomogni nam, molim te. Molim se da nam Ti pomogneš,” i dalje tako. Tumor je rastao dalje i dalje.

64 Onda kada smo otišli za Tuscon naš doktor je poslao riječ doktoru, svome prijatelju tamo, rekao je: „Ako... Ti moraš ukloniti ovaj tumor od Gospode Branham od jednom.” Rekao je: „Ako ne budeš, postat će malign.” Rekao mu je, rekao je: „Tumor je već narastao, kroz godinu, od veličine oraha do veličine grejpa,” postao je tako velik. Tamo je to bilo, potisnut vani na njezinom boku, tako. I neki dan...

Ona je to odložila sa strane, nastavljajući, rekao sam: „Pokušaj...” Mi smo molili. Mi smo plakali. Mi smo preklinjali, sve, ništa se nije događalo. Onda je ona išla, morala je otići zadnji... da vidimo, jučer. Da, jučer je otišla doktoru za zadnji pregled. Rekao sam: „Pa, ja mrzim to učiniti, ali mi ćemo vjerojatno morati odustati. I onda, draga, ti ćeš morati odustati, da imaš... da ti izvade van, jer to postaje tako veliko, naša vjera nije

59 I brat Malicki mi je rekao, rekao je: „Brate Branhame, kako ti to činiš?“ Rekao sam: „Ne znam.“ Ne mogu ti reći kako je to. To je Bog.“

I tako sam držao svoju ruku ispruženu ovako. Rekao sam: „Ovdje, ovdje je moja žena, znam da s njom nema nikakvih problema. Stavi svoju ruku na moju, draga.“ I Ona je stavila, a tamo je tumor vibrirao, od žene. I rekao sam: „Draga, imaš tumor, draga, u ženskim žlijezdama.“ A ona je rekla: „Ne osjećam nikakve simptome.“

Rekao sam: „Draga, ovdje je to na mojoj ruci. Podigni svoju ruku. Ona ju je podigla i onda je ponovno položila dolje. „Vidiš to?“

Dobro, kada se vratimo kući, imamo jako dobrog doktora prijatelja, išao sam u školu s njime. Povelj smo je dolje na pregled. Rekao je: „Billy, nema ništa pogrešno s njome.“ Rekao je :“Ona je sasvim u redu. Nema tamo tumora.“

Rekao sam. „Sam, ne želim sumnjati tebi na riječ, vidite, jer si je pregledao, ali postoji tamo tumor.“

60 Svi, preko tri ili četiri godine, kada idem napraviti liječnički, kada idem preko mora, ona ode sa mnom na liječnički. I kada je to bilo, nikad to nisam vidio.

I prije oko dvije godine, došao sam jednog dana, sada moram reći cijelu istinu. Vidite, ne želite samo zaobići nešto, morate reći cijelu istinu. I ja sam vam izrazio svoju ljubav za svoju ženu. Ali još uvijek moramo gledati u te stvari. Ja vam govorim Istinu. Nebeski Otac, koji je moj svjedok upravo ovdje sada, zna istinu. O, u kući, kako je to, baš ovo, to, i sve. Jadna malena prolazi kroz promjenu života u ovo vrijeme, menopauzu.

I u zadnjih nekoliko godina, prije oko dvije godine, kada smo imali liječnički, onda je doktor pronašao tumor na lijevom jajniku. To je naraslo do veličine oraha. Rekao je: „Daj mi da to opet pregledam, brate Branhame.“ Rekao je. „Ok, tri mjeseca, ako to nastavi rasti, to mora izaći van.“ Dobro, onda mi...

61 Ali upravo prije toga, imam vam nešto za reći. Zaboravio sam to. Jednog dana sam došao tamo, iz kuće i došao sam unutra da nešto napravim i okrenuo sam se i otišao van. A ja sam rekao: Ona je rekla: „Možeš li otići do grada sa mnom, Bill?“

Rekao sam: „Ne baš sada, draga.“

I ona je rekla: „Što ćemo učiniti što se tiče Becky, toga i toga?“

Rekao sam: „Pa, draga, ja ne znam baš što da napravimo.“

62 I onda se nešto pojavilo, ona je bila toliko nervozna da se jedva

nazad u džunglama gdje sam morao jahati satima, na konju. Tamo oni sjede ovdje sada koji su bili prisutni kada se to dogodilo.

23 I sada, onda, spuštajući se, morao sam se zaustaviti u Coloradu da posjetim neke od svojih prijatelja tamo, neke propovjednike. Ja sam vodič u Koloradu i vodio sam ih na izlet u lov. Dvojica ili trojica od ovih ljudi, troje ili četvero, petorica njih sjede sada prisutni da znaju ovo. I bilo je strašno suho u Koloradu ove godine, kao što je bilo po zemlji. I požari su bili jako... biti će jako loše, tako da su odgodili sezonu lova na neko vrijeme.

Ali dok smo bili tako gore, pojavio se problem da je tamo stizala snježna oluja. I opasno je biti u planinama u to vrijeme, jer sam nekada vidio da ne možete vidjeti ni svoju ruku pred sobom, satima za satima, i trideset stopa snijega se svalilo vani baš odjednom samo u nekoliko sati, baš na vas. Vi poginete. Tako sam rekao svojoj braći tog jutra kada smo odlazili, rekao sam: „Sada snježna mećava...“

24 Praktički stotinu ljudi ili više su bili nazad iza nas. I idu džipovi, kamioni i sve ide baš ravno vani, jer su oni znali što će se dogoditi. Nitko nije ostao iza, nego sam kauboj tamo nazad, koji prezimljava tamo nazad.

I samo je nas nekoliko, jedini terenac koji je ostao. I pitao sam braću. Rekli su: „Mi ćemo ostati.“ I onda: „U redu,“ rekao sam: „Sada budite spremni.“ I izašli smo i uzeli... Metodistički propovjednik i ja smo otišli i uzeli nešto više kruha i stvari tako smo to mogli naći, bilo je oko trideset milja tamo i nazad. Tako smo se vratili, brat John i oni koji sjede ovdje, oni su to čuli i otišli su; oni su se izvukli na vrijeme, tako je snježna oluja udarila. Ali mi smo trebali ostati, i ja sam išao u Tuscon na sastanak i nazvao sam ženu i rekao joj da ćemo... Ako ne bih došao tamo, neka me netko drugi zamijeni.

25 I sljedećeg smo jutra krenuli van. Rekao sam: „Sada, prvi puta,“ bilo je stvarno oblačno: „Vi čujete kako pada kiša, ili nešto, vratite se nazad u taj kamp koliko god brzo možete, jer kroz deset, petnaest minuta, nećete ponovo vidjeti put nazad.“ I imao sam ljude namještene, i išao sam gore preko vrha grebena, hodajući gore, pokušavajući potjerati jelena dolje k njima.

I ja sam nekoliko dana prije toga testirao svoj nišan dolje u Tusconu, vraćajući se tamo gore, malo se to poremetilo u desno. Upucao sam velikog jelena kojeg sam tražio mnogo godina i to ga je pogodilo previsoko, i on je umro tamo dolje i ja ga nisam mogao pronaći, vrijeme se počelo pogoršavati.

26 Pomislio sam: „Otrčat ću gore i pogledati.“ I kada sam stigao gore na vrh planine, primijetio sam da je kiša počela, susnježica padala i velike

pahulje snijega, veličine srebrnog dolara, baš pokrivaju posvuda, i vjetrovi uvijaju. Znao sam da su svi onda bili u bijegu natrag u kamp. Pa, čekao sam nekoliko trenutaka i pomislio: „Nikad neću moći pronaći ovog jelena po ovakvom vremenu, po ovakvoj oluji.”

Tako smo dalje nastavili, krenuli niz planinu, samo sam mogao vidjeti oko deset stopa ispred sebe. I oko... Bio sam oko četiri milje ili više da stignem do mjesta. Poznavajući, došao sam niz planinu, poznavajući prostor tako dobro, jer sam čuvao stado goveda tamo godinama i godinama. Dolazeći niz planinu, došao sam oko pola milje od prijevoja, gdje je križanje poput ovoga, preko puta ranča i gdje sam ja bio . I tamo je bio...

27 Osjećao sam to strašno breme. „Plakao sam. Molio sam se. Ispovijedao sam. Što mogu učiniti? Što je to što sam učinio?” Kao da napravite nešto jako loše, kao da povrijedite nekoga i znate da to morate ispraviti. Oko čega sam bio osuđen? Nisam znao. Rekao sam: „Gospode, kada bi mi Ti to samo otkrio, ispraviti ću to. Ali što sam ja činio nego stajao i propovijedao i radio sve što sam znao raditi? I pokušavao sam živjeti čisto, jasno i baš prema Tvojim riječima. Što sam učinio?” I još uvijek taj teret ne želi popustiti, godinu za godinom. Razmišljao sam o tome na planini toga jutra i krenuo sam dolje.

28 Dan prije toga je bila moja godišnjica, također, moja žena i ja smo bili oženjeni dvadeset godina prije toga. I nikada nisam bio kući na našu godišnjicu. I ja uvijek odem na planinu, malo mjesto gdje ima nekih topola. Prve godine kada smo bili oženjeni, nisam imao dovoljno novca da je odvedem na medeni mjesec, na mali izlet i onda da odem na izlet u lov također, tako sam uzeo svoju ženu na izlet u lov za medeni mjesec. Tako to je izgledalo kao, nekako uzimajući to oboje u isto vrijeme.

I sjećam se, mali mladić, ja bi je uzeo i podigao preko debla i stvari. I mi bi otišli na malo mjesto, i uzeo sam njenu sliku i to je uvijek nekako lijepo. Razmišljam o tome, i razmišljam o njezinoj crnoj kosi i kako je bila lijepa, i sada je sijeda i samo nekoliko godina joj je to učinilo

Pomislio sam: „Vjerujem da ću ići tamo gore, ali to je preteško.” Snijeg je bio pretežak onda.

Znao sam da moram stići, jer su prognozirali jaku snježnu oluju na cesti. Objavili su to preko radija po naciji. Ne znam sjedi li Tom Simpson ovdje ovoga jutra, ili ne. Dolazeći dolje iz Kanade, rečeno mu je preko radija da čak niti ne prolazi kroz tu državu uopće. Svi su rekli: „Nemoj ići kroz to. Idi drugim putem, jer se strašna mećava širi okolo.”

29 I krenuo sam niz planinu, razmišljajući o tome, i oko deset sati ujutro. I odjednom, jasno kao što čujete moj glas, glas je rekao: „Stani,

55 Od onda sam mislio: „Znaš, jednom je David bio vođen upravo do mjesta gdje je Joab ležao... ili gdje je kralj Šaul ležao. I Joab mu je rekao, kaže: „Gospod ga je predao u tvoje ruke.” Ali on je rekao: „Ne dao Bog da dotaknem Njegovog pomazanika.” Vidite? Vidite, morate paziti kada date obećanje.

I onda sam rekao: „Obećao sam Bogu da to neću učiniti, tako da neću.”

Rekao sam: „Majko, uzmi svoju djecu i vrati se nazad u šumu. Neću ti smetati. Ti si u mojim rukama, ne bi mogla pobjeći kada bi morala. Ali neću te povrijediti. Nastavi dalje u šumu.” I oni su se vratili upravo nazad, baš oko mene. I ja sam stajao tamo. I pomislio sam: „Što je ovo?” Neobična stvar.”

56 Ja sam prirodnjak. Ja promatram Boga u prirodi, zalazak sunca i izlazak, to je smrt, život, pokop, smrt i ponovno uskrsnuće, sve. Poput stabla kako Job kaže u vezi skrivanja u grobu: „On će me čuvati u skrovitom mjestu.” I vidjeti kako biljni sok napušta stabla i ide dolje u grob od korijena i vraća se nazad gore u proljeće, uskrsnuće. Sve govorio o životu i uskrsnuću.

57 I dok sam stajao tamo gledajući ih, oni su prišli bliže, bliže. Onda su se oni okrenuli i odšetali u šumu. I ja sam samo stajao tamo, baš zanijemio, kao.

I kada su oni otišli glas je ponovno progovorio, sunce mi je sijalo na leđa, rekao: „Sjetio si se svoga obećanja, nisi li?”

Rekao sam: „Da, Gospode, sjetio sam se svoga obećanja. Znam da si to Ti. Ne mogu Te vidjeti, Gospode, ali Ti si ovdje negdje.” Rekao sam: „Ne vidim Te, ali čujem tvoj Glas. Ja znam da si Ti ovdje.”

Rekao je: „Držao si svoje obećanje, sjetio si se svoga obećanja. Ja ću se sjetiti svoga, također.” Nikada te neću napustiti niti zaboraviti.”

O, moj, nisam se od tad isto osjećao! Sišao sam s planine. Cijelo popodne, vizija za vizijom se pojavljivala, događala. Spustio sam se dolje. Čini se kao da je sve drugačije od onda. Teret je nestao.

58 Otprilike kad mi je prvi put došla služba, s osjećajem ljudske ruke, što je to bilo, bio je život u njima i znamo kako je to išlo.

Jedne noći, u Kaliforniji, sjedio sam s obitelji Malicki, brat Moore se sjeća brata Browna, obitelji Malicki. I mala dama je imala bolnu bijelu nogu od rođenja. I rekao sam joj da ispruži ruku i rekao sam: „Tu je to, vidiš vibraciju toga. Vidite?” I rekao sam: „Ti, ti ćeš imati bolnu bijelu nogu.” Rekao sam: „To već djeluje u tebi.” I ona je skoro izgubila svoj život.

podigao svoju glavu, s crvenom košuljom na sebi, i s crvenom trakom oko svog šešira, crvenom maramom zavezanom oko jednog od ovih zapadnjačkih šešira. I pogledao sam, i ovdje su stajale dvije, tri srne stojeći baš pored mene, baš hodajući tamo gore, a ja u crvenom. I sve to pucanje tamo gore, sto muškaraca, pucali su četrdeset puta pretpostavljam, zašto, sigurno, oni su se raštrkali upravo sada. Ali oni nisu. Oni su samo stali i gledali u mene.

52 I dobro meso, dva dorašla laneta i jedna velika srna. I nešto mi je progovorilo: „Tamo je srna za brata Evansa, jedna za brata Welsha i jedna za metodističkog propovjednika. Tamo je upravo ono što Gospod Bog daje tebi sada. Oni ne mogu pobjeći. Nema načina da pobjegnem.“ Imao sam pušku koja mi je visila na ramenu upravo ovdje. I prije nego su se oni čak mogli okrenuti, ja bi ih mogao sve troje ubiti, vidite, tako, prije nego su se čak mogli pomaknuti. Oni su bili upravo u mojim rukama. I ja... I pomislio sam: „Tamo su oni, baš troje. Lako ih je otkotrljati nizbrdo ovdje i onda ih odnijeti tamo vani.“ I pomislio sam. „To bi bilo jako lagano. Tamo je troje, onda bismo mogli ići kući od tamo, izaći i otići s planina.“ I dok sam gledao u njih tamo, oni su tamo stajali, gledali u mene, baš mirni, oko petnaest metara, dvadeset. Pa, samo sam stajao mirno.

53 I ne znam idete li vi momci u lov na jelene, ili ne, ali oni su neobični, kada oni ne... Oni nisu sigurni, namjeste noge ovako, idu... [Brat Branham gazi nogama u stavu i onda ih premješta.- Urednik]

I onda su me gledali. Pomislio sam: „Dobro, tamo je. Jedina stvar, samo da prebacim pušku i oni su gotovi.“

I onda sam se sjetio da sam obećao Bogu da to neću učiniti. I zapamtio sam to.“ I pomislio sam: „Ne, ne mogu to učiniti.“ To nije ispravno. Obećao sam Bogu da neću to učiniti.“ I kada date obećanje vi ostanite s time. Bog očekuje od vas da hoćete. I onda sam pomislio: „Dobro, baš savršeno u mojim rukama, ali ipak ja sam Mu obećao da neću to učiniti.“

54 Rekao sam: „Nastavi, majko, uzmi svoje bebe i idi u šumu, uživaj. Volim ovo, također. Vi ste mi u rukama, ali vas neću ubiti.“ I oni dolaze malo bliže. O, kako je to neobično za srne. I oni bi me pogledali, znate, i okrenuli svoju glavu. I ja stojeći tamo, obučen u crveno, s puškom u svojoj ruci. I oni su došetalili toliko blizu da su skoro mogli... Mogao sam ih hraniti iz ruke. I oni su samo njušili tamo okolo, nekoliko trenutaka, okrenuli se, hodali malo natrag. Oni su se zaustavili i ponovno vratili.

Nešto je nastavilo govoriti: „Oni su ti u rukama. Oni su ti upravo u rukama. Gospod ih je predao u tvoje ruke.

Rekao sam: „Ali ja sam obećao, obećao sam da neću to učiniti.“

okreni se i vrati se nazad.“

Sada, ovo ne bih mogao reći među ljudima koji su nevjernici. Vi to morate reći samo vjernicima, i onda, jer ovo, nevjernici to neće nikada razumjeti. Morate imati duhovan um da razumijete duhovne stvari. Riječ je duhovna. Interpretirana je duhovno. To je Božja Riječ. I ja sam stao i pomislio sam: „Ako se vratim tamo gore, još pola milje nazad gore, oluja bjesni kao da je...“

30 I David Wood mi je napravio sendvič, i to je bilo! Mislim da mi je uzvratilo što sam njegovom tati napravio jedan, jednom. Mi nismo imali ništa osim luka, i meda, i kruha, a ja sam to sve skupa stavio, napravili smo si sendvič. I on to skoro nije mogao jesti. I mislim da mi je uzvraćao za to, tako je on stavio... Nisam znao sve vrste što je on... I hodajući gore planinom, kiša je padala tako jako, smočilo je to, a to je bilo samo u jednom velikom smotuljku. Mislio sam: „Dobro, ja ću to pojesti i čekati.“

Dok sam stajao tamo misleći: „To nije bilo ništa. Samo sam umislio. Bio je vjetar, moguće, puhao je, probijao se kroz ta drveća.“ I počeo sam hodati dalje. Baš nisam mogao hodati. I mislio sam: „Pa, vjerujem da ću se vratiti nazad.“

I čuo sam To ponovno. „Vrati se tamo odakle si došao.“ Reklo je to. Ja sam krenuo planinom, stao. I pomislio sam: „Možda ja...“ Uplašio sam se vratiti nazad tamo gdje sam bio jer su vjetrovi bili toliko strašni.

Ponekad nas Bog navede da napravimo stvari koje se čine jako opasnim i izvan reda. Što je s Mojsijem s tim štapom idući dolje da zauzme Egipat? I sve što tako nalazimo da nas Bog traži nemoguće, vidite, tako da On čini nemoguće, da čovjek zna da to nije on, to je Bog koji čini to.

31 Vratio sam se na vrh planine ponovno, tražeći put kroz puhanje i uvijanje stabala. I sjeo sam dolje i uzeo svoju pušku i čuvao cijev da ne postane... gore tako. Medvjedi trče u to vrijeme. Tako sam stavio cijev pod svoju majicu ovako i sjeo dolje na trenutak. Pomislio sam: „Što ja radim sjedeći ovdje?“

„Bog djeluje na čudesne načine izvršavajući Svoja čuda. Oni zaobilaze shvaćanje tjelesnog uma. Oni nikada neće uhvatiti ni tračak toga. I dok sam išao ponovno gore i sjeo dolje, sjedeći tamo razmišljao o Bogu. „Pitajući se zašto sam se vratio.“ Mislio sam: „Moj, u vrijeme kad stignem do dna planine, oluja postaje sve strašniji sve vrijeme, zatrpavajući, ne biste mogli vidjeti jako daleko ispred sebe.“ A sada, ako vi...

32 Ne morate vjerovati ovo, ali ovo je istina. Glas mi je progovorio i rekao: „Ja sam Gospod Bog. Ja sam stvorio nebo i zemlju. Priroda mi se pokorava.

I onda sam sjeo tamo na kratko, skinuo svoj šešir. I taj Glas, negdje, nisam Ga mogao vidjeti. Jedina stvar, mogao sam Ga čuti. Bio je tamo u tim stablima, negdje. Pomislio sam. Uglavnom vidite to Svjetlo o kojem svi vi znate, uglavnom je to tamo, ali sam gledao svugdje i nisam mogao vidjeti to Svjetlo. Rekao sam: „Gdje si Ti, o Bože, moj Stvoritelju?” Pogledao sam okolo. Nisam Ga više mogao čuti, čuti Njegov Glas. Čekao sam nekoliko minuta.

On je rekao: „Ja sam Gospod Bog koji ti je naveo da izgovoriš vjeverice u postojanje.” I svi vi znate o tome. I tako Bog mi pomogao, s ovom Biblijom ispred sebe, na ovo jutro Dana zahvalnosti, ako to nije istina, Bog me može pogoditi smrću na bini sada. Vidite, to je točno. On je još uvijek jednako Stvoritelj, Bog koji je mogao pribaviti ovna za Abrahama, može pribaviti. On je još uvijek Jahve-Jireh. Gospod može pribaviti!

33 Gdje je Abraham dobio tog ovna? Gledajte, tri dana puta od civilizacije, gore na vrh planine gdje nema ni vode ni ičega. I on je imao potrebu za ovnom i tamo je bio ovan zapetljan u pustinji, svojim rogovima. I Abraham je otišao okolo i podigao kamen, svugdje tamo okolo da napravi ovaj oltar, ali Bog i dalje ostaje Jahve-Jireh, Gospod će pribaviti za Sebe, to.

Štogod je On obećao, to je On u mogućnosti učiniti! To je ta Riječ u Mateju tamo, mislim, Marku 11,22: „Ako kažete ovoj planini.” Nikada to nisam mogao razumjeti. Znae priču o tome.

I tako mi pomogao, to je istina. On je rekao: „Ja sam onaj koji je to pribavio, te vjeverice,” On je rekao. Sada kada... Slušao sam ponovno da vidim što će On reći. Ništa se nije zaustavilo, vjetar je puhao, nastavio. Moram se ugristi jer...

34 Dozvolite mi da vam kažem nešto. Pravi duhovni um je jedan korak od ludila. Jeste li znali to? Znanstveno istraživanje će vam to reći. Ovdje ste vi ovdje dolje spori i krhki, i onda se podignete malo više duhovno, onda ste otprilike ovakvi, onda idete do toga da ste kao tupa sjekira i onda do brušene britve. Sada znate na koju biste stranu tamo pali. Ako bi čovjek pokušao podići sebe tamo gore, on bi sigurno išao krivom stranom. Ako ga Bog podiže tamo gore, on je daleko iznad prosječne osobe. To je gdje vizije i stvari prodiru. To je gdje je Kraljevstvo Božje. Pjesnici, proroci, svi su bili smatrani neurotičarima.

35 Sam Isus je bio nazivan ludim čovjekom. Kažu: „Mi znamo da si Ti lud i da imaš đavla.” „Lud” znači „mahnit”. Pogledajte na sve pjesnike i proroke kroz doba, bili su smatrani takvima, da izuzetno pokušava... Pokušate, ako se pokušate staviti tamo gore, vi ste otišli, nikada to nećete uspjeti. Potrebna je Ruku koja se pruža iz Slave da vas zadrži na tom rubu

je bio u sjevernoj šumi kada smo išli gore u Adirondack. I uvijek idem tamo gore, svaki 23. listopada, kada sam tamo gore.

48 I tamo je ona bila. I ja sam spustio svoju pušku dole, pogledao tamo. Zastao sam na trenutak i pognuo sam glavu. Vratio sam pogled i ona je još uvijek stajala tamo sa svojim ispruženim rukama. I pomislio sam: „Sigurno nisam izgubio razum.” Pogledao sam ponovno. Pomislio sam: „Zašto bi ovo bilo?” Ovdje sam bio mladić. Pogledao sam na svoje ruke i rekao sam ja... „Gospode moja odgovornost u svijetu da donesem Tvoju Poruku, zasigurno je ovo nešto što mi se dogodilo.” I pogledao sam ponovno i onda je to samo iščezlo.

I podigao sam svoju pušku i stavio je na ramena. I rekao sam: „Možda mi to Ti daješ da znam razlog, to joj lomi srce kada moram... kada dođem i odem loviti i te stvari.”

49 Ali dok sam nastavio hodati dalje, skinuo sam šešir ponovno. I rekao sam: „Bože, znam da si Ti ovdje.” Ne postoji sumnja u mome umu da si Ti ovdje I ja Ti vjerujem, svaku Riječ. Ti činiš da sunce sja dolje na moja leđa. Ti si taj koji činiš ove stvari. Ti si Stvoritelj. Ja sam bio tako spor, čini se kao da me je strah uhvatiti se. Bojim se da ću učiniti nešto krivo.” Rekao sam: „Postoji jedna stvar koju ću Te zamoliti da učiniš. Makni teret s moga srca. Ne postoji potreba da ja više ispovijedam, jer sam pet godina neprestano plakao Tebi. Što sam ja učinio?” Reci mi što je to.”

50 I hodao sam malom gorom onda, baš blizu mjestu gdje sam trebao stajati na nekoliko minuta, baš da zahvalim Bogu za svoju ženu i za uspješan brak koji nam je Bog dao i ljubav koju smo imali jedno za drugo ovih godina i za našu djecu. Ja to činim svakoga 23. listopada. I tako je bila mala topola, oko, o, dvadeset i pet centimetara uska, ovaliko se uzdigla i nastavila dalje, skoro kao L i nastavila gore. I baš dok sam hodao gore gorom, oslabio sam i samo sam se naslonio na to stablo, tako.

I mogao sam čuti nešto kako tapka po lišću na trenutak. Sada, lišće se osušilo, u vrijeme kad sam tamo hodao tamo, oko tristo ili četrsto stopa. I onda sam gledao i voda je padala iz mojih očiju, kapala, kroz sijedu bradu dolje po podu. I rekao sam: „O Bože, kakav sam ja propalica.” I stojeći tamo u tom stanju. Rekao sam: „Vjerujem da ćeš joj biti milostiv.” Rekao sam: „Ja nisam dostojan da tražim milost.” Rekao sam: „Jednog dana, znam da postajem sijed i moram ići, Gospode.”

51 I pretpostavljam da ljudi misle da je to ludo, ali ja nađem Boga vani na tim mjestima. To je gdje je to meni stvarno. Ja... I to je toliko stvarno koliko je upravo ovdje, i iskreno, malo više, jer, vidite, vi svi, dio. Tamo, izgleda kao da stojim s Njime sam, razgovarajući ni sa kime osim s Njim.

I dok sam stajao tamo, čuo sam škripanje žbunja i nekako sam

može razdvojiti ove oblake i učiniti ono što si Ti učinio ovdje." I toplo sunce je sijalo dolje, sušeći moju košulju i para je izlazila iz toga. I rekao sam... Velika katedrala, prašuma, znate. I rekao sam: „Vjerujem da ću hodati ovim putem onda, Gospode, ako Ti nemaš određeni smjer. Želim otići tamo gore i stati na nekoliko trenutaka za malu uspomenu mojoj ženi za naš prvi i jedini medeni mjesec, znate, na koji smo ikada imali priliku ići. I ja sam je poveo na izlet u lov i ovdje sam ove godine ponovno, loveći s ovom braćom, a ona dolje u Tucsonu pokušava održati stvari da idu."

45 I krenuo sam hodati kroz tamo dolje i počeo sam razmišljati. Sada ovo će zvučati jako smiješno. I ja ću požuriti, jer znam da vam služba započinje za oko deset minuta. I tako hodao sam dolje uzduž kroz to i razmišljao sam: „O, pitam se zašto mi nikad nije rekla ni riječ o odlazanju posvuda?" I ovoga jutra vam želim reći što se dogodilo, u nekoliko trenutaka. Ja - Ja...

Svaki čovjek mora ovo misliti. Mislim da ne postoji žena na svijetu poput moje žene. Ona je baš divna osoba, mala svetica, ostaje kući. Ona je uvijek imala moju robu spremnom. I ja bi bio vani, odlazio na putovanja, sve, došao unutra, govorio, zezao je malo, govorio: „Ja sam ti muž. Jesi li ti moja žena? I tako, poljubio djecu, kleknuo dolje i molio, i obukao se, držao se da ne izgubim razum, skoro, od gužvi i stvari, odlazio i išao pecati ili loviti, daleko od nje. Ona je to sve morala nositi sama, sama.

46 Onda sam pomislio: „Pa, možda kada sam doma, jedina stvar koju uvijek... jedina stvar koju znam je Bog i Njegova Riječ. I ja neprestano govorim o Tome." I išao sam tamo gore pojavila mi se misao govoreći: „Pa, možda te ona pusti da odeš jer to onda udalji ljude i tako dalje na taj način. I ona može biti malo više u miru kada ti odeš." I počeo sam usvajati tu misao. Otišao sam: „Aha," tako, i kada jesam, vidio sam brkove na licu, skoro tjedan dana stare, i bili su više nego pola sijedi. Mislio sam: „Bill, ti si samo... ti znaš kamo ideš. Ti ideš baš vani sada, vidiš, i ti stariš. Već si prešao tu oznaku pedesete." Tako, ja sam samo razmišljao tako, nastavljajući dalje sa svojom puškom koja je visila niz rame, nastavljajući tako hodati.

47 I odjednom se nešto dogodilo. Činilo se kao, u svakom djeliću, bio sam ponovno dječak. Ne znam što se mentalno dogodilo, ili što je to bilo. I pogledao sam, stojeći ispred nje, i tamo ispred mene, i tamo je ona stajala baš onakva kakva je bila kad sam je oženio. Spustio sam svoju pušku. Protrljao sam oči. Pogledao sam je i ona je ispružila ruke ovako, pogledala me. Pognuo sam glavu dolje.

Jer sam išao tamo gore za malo sjećanje na našu obljetnicu, stojeći pored tih stabala, hrpom malih stabala tamo gore, topole, baš onako kako

tamo, između ispravnih i krivih stvari. I stojeći na tim rubovima je gdje vi gledate preko u Beula zemlju.

Onda u taj isti čas, ponovno je progovorio u to isto vrijeme, sjedeći tamo gore. On je rekao: „Ja sam onaj koji je stao na brodu te noći i učinio da vjetrovi i valovi prestanu." Rekao je: „Ustani na noge i ukori ovu oluju i ona će se pokoriti upravo onome što kažeš." To je bila ta nadolazeća treća faza službe. To se pokretalo godinama. Izgleda kao da je tamo nešto što drži zabrinutim, mislim: „O, ne..." Ali to je točno što je On učinio. I ovo je ponovno On, to je upravo Njegov Duh ponovno, baš točno.

36 Ali imao sam toliko tjelesnih imitacija jednu za drugom, plaši me samo i razmišljati o tome. Jer imati ćete to, baš sigurno koliko svijet. Uvijek postoji pomiješano mnoštvo. I ta tjelesna imitacija mora To slijediti. To je činilo u Njegove dane, to je činilo u Mojsijeve dane, to će činiti u svakome danu. To će ti činiti u ovome danu kada Duh Sveti pokušava činiti posao. Ali još uvijek, ako je osoba duhovna, tjelesna imitacija samo uvećava Onu pravu, Tu istinsku Božju stvar.

37 I stojeći tamo, u to vrijeme, ustao sam i rekao: „Gospode, Bože, veliki Stvoritelju prirode, vjerujem da si to Ti koji govoriš. Niti jedan put mi Ti nisi pokazao nešto što je bilo pogrešno i niti jednom mi nisi dozvolio da kažem ništa osim onoga što se ispunjava."

Rekao sam, dakle: „Tako, govorim ovoj oluji koja bijesni, idi na svoje mjesto. Vрати se, ostavi ovo na miru." I zapovjedio sam da sunce sja sljedećih četiri dana dok ovi ljudi ne pokupe svoje trofeje i mogu im pomoći pokupiti ih i otići s ovih planina.

I Gospod Bog, koji je moj pravedni Sudac ovoga jutra, ta kiša i stvari koje su se uvijale, kroz trenutak vremena nije bilo ni malo toga. Pogledao sam i došao je vjetar s druge strane, preko vrha planine i podigao ove oblake ovako. Kroz samo nekoliko trenutaka, sunce se probilo, baš kroz vrh i sijalo je baš dolje, onoliko lijepo koliko je moglo biti.

38 Baš na isti način kako je učinilo u Njemačkoj. Sjećate se priče u Njemačkoj. Kada, te vještice, petnaest s jedne strane, rezale, uzele su škare i rezale perje, usmjeravajući to prema ovdje i stajale su tamo prolazeći kroz svoje vraćanje i rekle su da će otpuhati šator s trideset tisuća ljudi. I brat Arganbright je stajao tamo. I evo oluje i oblak dolazi upravo gore. Stajao sam tamo pored brata Lowstera. Mnogi od vas ga znate, Amerikanac - rođen kao Nijemac ovdje koji je moj prevoditelj tamo. I on je stajao upravo tamo. Rekao sam: „Nemoj prevoditi ovo." Ali rekao sam: „Gospode Bože, Ti si mi dao viziju i poslao me u Njemačku. Ove vještice su podigle ovu oluju. Ti si Bog stvorenja, neka bude znano da si Ti Bog!" Nitko osim onih koji su mogli razumjeti Engleski i nije ih bilo dvanaest tamo koji su znali o čemu sam govorio.

Upravo tada se šator počeo dizati ovako, s trideset tisuća ljude pod njim, skačući gore dolje ovako, spustio se dolje i oblaci i grmljavina su se bukom udaljili. U manje od pet minuta, sunce je sijalo upravo dolje, kada je oko petnaest tisuća Nijemaca došlo Gospodu Isusu Kristu. On je još uvijek Bog. On je upravo Bog onoliko koliko je On uvijek bio.

39 Dobro, dok sam stajao tamo na toj planini. Izlazeći van oko četiri dana poslije, svatko ovdje zna istinu, ni jedan oblak nije bio na nebu, od tog časa četiri dana.

Kada sam došao dolje i izišao van, otišli smo kupiti gorivo kada smo se spustili s planina, rekao sam: "Bili smo dosta suhi."

Rekao je: „Da, bilo je suho.“ Kaže, on je rekao: "Očekivali smo oluju neki dan, dolazila je, ali ne znamo, stvar se zaustavila." Vidite?

Dalje sam nastavio dolje do druge strane Colorada, zaustavio se da uzmem plina. Billy Paul, moj sin tamo iza, bili smo zajedno. Rekao sam: „Hajmo samo vidjeti je li se to zaustavilo ovdje dolje.“

I ja sam se uvezao. Rekao sam: „Dobro jutro,“ tako smo počeli pričati s čovjekom. On je rekao: „Dobro jutro.“ I on...Rekao sam: „Sigurno je predivan dan.“

On je rekao: „Da, staro sunce izlazi, ponovno je vruće.“ Rekao je: „Zasigurno nas je palilo ovo ljeto.“

I ja sam rekao: "Da." Rekao sam: „Pa, tako je diljem nacije.“

On je rekao: „Da, razumijem.“

I Ja sam rekao: „Skoro dolazi vrijeme za vaše oluje.“

On je rekao: „Znaš što?“ Rekao je: „Sve novine, radija i sve ostalo je najavljivalo da dolazi oluja neki dan. I došli su oblaci i počela je oluja. I odjednom, ne znamo što se dogodilo tome, to se sve povuklo.“

40 On je još uvijek Bog onoliko koliko je On uvijek bio. Ali kako bi čovjek mogao reći ove stvari osim ako mu Bog ne kaže prvo da to kaže? Vidite, ne pod utiskom, nego vi znate što govorite, onda to činite. Ali čekajte, nemojte pokušati reći: „O, to je način! Mnogi ljudi, mislim i darovi Božji... Čekajte dok znate da je to, da znate da je to Bog. Vidite, čekajte dok dođe Glas i vi Ga čujete i znate Ga, vidite Ga, onda možete reći: „To je TAKO GOVORI GOSPOD.“ Ako to nije „TAKO GOVORI GOSPOD,“ onda je to vaš utisak, to je ono što netko drugi misli. Ljudi mole ljude: „Reci ovo za mene. Učini ovo za mene.“ Kako vi to možete učiniti, ako ste iskreni s Bogom, dok vam Bog prvo ne kaže? Kako bih vam mogao reći: „Tako govori Jack Moore,“ a Jack Moore mi ništa nije rekao? Vidite? To mora prvo doći od Boga, ne utisak. To mora biti Bog i onda će se to dogoditi, jer to je onda TAKO GOVORI GOSPOD.

41 Sada, neće to svatko imati. Ne, gospodine. To neće biti tako. Nikada to nije bilo tako. Nikada to neće biti tako. Bog se bavi pojedincem. On se bavio u danima Noe. On se bavio u danima Jošue. On se bavio u danima Mojsija. On je uvijek. On nije nikada stvorio sustav. To je bio pojedinac, jer dvoje ljudi nisu jednaki, nikada. Vidite, On nikada nije činio više. Ali nije svatko morao biti Mojsije. Oni to nisu razumjeli; oni su samo slijedili. I Duh Sveti, ako je čovjek pomazan od Boga usmjerit će vas da slijedite Duha Svetog i Bibliju jer je On taj koji čini ove stvari, Isus Krist u obliku Duha Svetoga djeluje u ljudima.

42 Stojeći tamo, počeo sam hodati natrag tamo dolje. Stao sam tamo. Plakao sam. Nisam si mogao pomoći, kad sam vidjeo što se dogodilo upravo tamo u trenutku.

I braća tamo gore, sada koliko je bio tamo, netko ovdje? Znam da su Fred Sothmann i oni ovdje, bili su tamo gore, ne, Fred je sa mnom bio na drugome mjestu. Ima li nekoga ovdje tko je bio tamo gore? Je li Brat Banks Wood i oni, već ovdje? Je li itko ovdje osim Billy Paula tko je bio tamo gore? Ti momci su upravo otišli, da, brat Wood i brat Taylor ili zaboravio sam ime drugoga brata, njih četvero ili petero je stajalo tamo. Ova braća ovdje, brat Martin je baš otišao, otišao je dan prije zbog toga što je dolazila oluja. Svi se vi sjećate oluje, prijenos radija, oni su rekli da je dolazila. [Brat kaže: „Mi smo to susreli.“ - Urednik] Sada, što kažete? Vi ste to susreli. [Mi smo to susreli.] Vi ste to susreli.

43 Onda, a sada primijetite. Stojeći tamo, mislio sam: „Dobro, mislim da ću ići nizbrdo.“

I dao sam zakletvu Bogu, prije nekoliko godina, idući s poslovnim ljudima Cjelovitog Evanđelja, da neću loviti divljač za nekoga drugoga, osim ako nije hitno. Baš neću to činiti.

I, da, je li brat Jack Palmer, je li on ovdje? Brat Jack, on je bio iz Georgije, on obično dolazi ovdje gore. On je stajao tamo. I noć prije, on je rekao: „Brate Branham, uhvati mi jelena.“

44 I, moj, ja sam samo klimnuo glavom, znao sam da sam se zakleo da to neću činiti, prije četiri ili pet godina, jer sam te godine ubio devetnaest losova sam. Baš za te poslovne ljude koji sjede okolo i ugovaraju svoja posla. Ja bi morao ići vani i ubijati njima divljač. I to se nije činilo... kao da me stave među ubojice, ali ja to ne bi učinio. Poveo bi ih tamo gdje ih ima, ali ja ne bih upucao to. Tako, obećao sam Bogu da neću učiniti to.

Tako sam onda dobio... napustio sam mjesto, vraćajući se, krenuo natrag nizbrdo i Glas mi je progovorio i rekao: „Zašto ne bi prošetao sa mnom?“

I rekao sam: „Gospode Bože, ako si to Ti, znam da samo ruka Božja